

Publicerad 2008-03-26 13:34 av taowaki

Jag kan inte se dig men jag vet att du är där

Jag känner inte dina konturer du är som en suddig gestalt

Du har ett hål i magen och jag håller mina händer över din bröstkorg

Du är sorgens syster

Jag försöker spegla dig i mig och en reflektion passerar genom min kropp

Du är inte nåbar eller handfast dina vener är trasiga och du läcker ut blod på min persiska matta

Kom så ska jag hela din varelse med lenhet fylla igen groparna i ditt såll

Hela din själ där skärvorna är som vassast

Så du får tillbaka nya bitar att befästa i jämna sprickor

Så jag kan känna dig åter vara klara du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren taowaki med Poeter.se id #22058 innehar upphovsrätten